

El gol: El gran enemic del Girona

El conjunt gironí va perdonar una bona colla d'ocasions a Sevilla i continua amb una mitjana per sota del gol per partit (12 en 13 jornades)

Els de Michel són els més golejats de tota la categoria amb 25 dianes rebudes

Una jornada més, el Girona continua en posicions de descens. Les sensacions mostrades a la Cartuja contra el Betis, això sí, van ser ben positives i del vestidor en traspuava un missatge d'optimisme i confiança de cares al futur. Ho va fer palès Michel, al final del partit, i també Arnau Martínez sobre la mateixa gespa. El Girona havia fet mèrits per guanyar. Per què no ho va fer? La resposta, en futbol, és ben senzilla: la contundència a les àrees. D'una banda, tot i la notable feina defensiva durant els noranta minuts, l'equip es va despistar un instant en un córner i va veure com Valentín Gómez, de cap, tornava a castigar-lo en una acció aèria. De l'altra, encara més important, perquè no va ser prou efectiu davant la porteria rival. Hi ha hagut partits, sobretot al principi de curs, on el Girona no ha fet pessigolles al rival o li ha costat Déu i ajuda generar perill. Diumenge contra el Betis, per contra, no va ser així i es va veure un equip alegre i dinàmic ofensivament parlant que va se capaç de tenir una bona colla de situacions de gol clares per haver pogut fer-ne més d'un. Tsygankov en va gaudir dues de claríssimes a la primera part, Bryan Gil va esbravar un contraatac claríssim i també Asprilla, al darrer segon, haurien pogut liquidar el Betis i donar una gran alegria a l'afició. No ho van fer i Vanat va ser l'únic que va tenir l'encert de posar la pilota al fons de la xarxa. En la retina dels aficionats gironins el partit a Sevilla quedarà la darrera acció en què Asprilla no va saber definir davant Valles. Tampoc ho havia fet abans Bryan Gil ni Tsygankov a la primera part i Michel va voler treure el focus de les crítiques cap al colombià. «Qui falla és el Girona», deia tot convidant l'entorn a acaronar Asprilla en l'intent de recuperar-lo per la causa. Els gols de Vanat valen punts. Vet aquí doncs els dos grans problemes de l'equip aquesta temporada. Perquè sí, el Girona continua en posicions de descens, però també continua sent l'equip més golejat de la Lliga (25 gols rebuts) i un dels que menys gols fa en les tretze jornades disputades fins ara. El de Vanat va ser tot just el dotzè gol que marquen els de Michel aquest curs a la competició regular. Un registre decebedor i insuficient per fugir de les posicions de descens. No, no és pas el pitjor de la Lliga perquè Osasuna (10), Oviedo (7) i Alabès (11) n'han fet menys però amb la inversió econòmica feta en matèria ofensiva, tothom esperava uns registres més bons. Fins diumenge, Cristhian Stuani, era el màxim golejador a la Lliga amb tres gols, xifra que va igualar Vanat. L'ucraïnès, que va costar disset milions d'euros a l'estiu, pot dir que quan ell marca el Girona no perd perquè, a part de a Sevilla, ho va fer a Balaídos (1-1) i contra el València (2-1). En aquest sentit, amb el d'ahir Vanat supera els números de Bojan Miovski, en Lliga, de la temporada passada. El macedoni tan sols en va fer dos, tots dos contra l'Espanyol a Montilivi. Així doncs, lluny encara de la cascada golejadora de fa dues temporades del seu compatriota, Artem Dovbyk, Vanat, de mica en mica, va fer engreixant els seus registres. A més a més, cal recordar que -com Stuani- també va veure porteria a la Copa, contra el Constància i que, per tant, ja n'ha fet quatre en tot el curs. Pel que fa a la Copa, Vanat també va marcar a la Copa i s'enfila fins als quatre en totes les competicions, els mateixos que va fer Miovski en tot el curs passat. El macedoni en va marcar dos també a Almendralejo contra l'Extremadura.